

โลจิสติกส์สำหรับร้านค้าปลอดอากรในเมือง Logistics For In Town Duty Free Shop

พิเชษฐ์ อันท์เศรษฐ (Picheat Chansate)¹

ศ.ดร.กมลชนก สุทธิวัฒนาทรุพย์ (Prof.Dr.Kamonchanok Suthiwartnarueput)²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาในสถานการณ์ปัจจุบัน และการนำรูปแบบของระบบโลจิสติกส์ที่เหมาะสมมาศึกษาหาความเป็นไปได้ต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลอดอากรในเมือง เพื่อให้โครงการดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการเชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการภาคเอกชนเข้าด้วยกัน อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้นำเทคนิคเดลฟายมาควบรวมข้อมูลในเชิงลึก และสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อสอบถามความถูกต้องและนำมาวิเคราะห์ปัจจัยแห่งความสำเร็จและปัญหาที่อาจเกิดขึ้น และใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ในการวิเคราะห์และสรุปผลที่ได้จากการเก็บข้อมูล

Abstract

The objective of my thesis is to study the problems in current duty free scenario in Thailand and to develop appropriate logistics model to find the possibilities of operations for "In town duty free shop". The project is aimed to be a linkage between government and private sector for operational efficiency. Delphi Technique is applied in gathering in-depth information and interviewing various experts in their respective fields of study for their feedback. Correlation is used to analyze the collected data for drawing conclusions.

KEYWORDS Logistics, Duty Free Shop, Tourist Attraction, Delphi Technique

¹นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการบริหารจัดการโลจิสติกส์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

²ศาสตราจารย์ ภาควิชาพาณิชยศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้ประชาชาติ และกระตุ้นให้มีการให้ผลลัพธ์ทางด้านการเงินภายในประเทศได้อย่างดีที่สุด รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นมาตรการหลักในการฟื้นฟูระบบ

1. แสวงหารายได้จากการท่องเที่ยวให้มากที่สุด เพื่อฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจไทยเศรษฐกิจไทย ซึ่งแบ่งความจำเป็นเร่งด่วนได้ดังต่อไปนี้ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550)

2. แก้ไขประเด็นปัญหาการบริหารจัดการอันเกิดจากการดำเนินงานล่วงสมัยการท่องเที่ยวของภาครัฐ (Management Issue)

3. แก้ไขปัญหาโครงสร้างของการส่งเสริมการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

จำนวนนักท่องเที่ยว

ในปี 2550 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทยทั้งสิ้น จำนวน 14.46 ล้านคน เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4.65 จากปี 2549 ซึ่งเป็นผลมาจากการเมือง

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหมวดตามหมวดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ปี 2549-2550

และความวุ่นวายภายในประเทศ ตั้งแต่ช่วงต้นปี ส่งผลให้นักท่องเที่ยวขาดความเชื่อมั่นในการเดินทาง โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในภูมิภาคอาเซียนที่แพร่ prvian และสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยหรืออเมริกา ยังคงไม่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เดินทางเข้าประเทศไทยลดลงตัว

ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

ในปี 2550 นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 4,120.95 บาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 1.80 โดยในหมวดที่นักท่องเที่ยว มีการใช้จ่ายเงินมากที่สุด คือ ค่าที่พักคิด เป็นร้อยละ 27.79 รองลงมาได้แก่ ค่าเชื้อสินค้า/ของที่ระลึก และค่าอาหาร/เครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 26.01 และ 17.74 ตามลำดับ

รายได้จากการทางท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาเยือนประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 14.46

ล้านคน วันพักเฉลี่ย 9.19 วัน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 4,120.95 บาท ก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยว เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 547,781.81 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2549 ร้อยละ 13.57

รายการ	2550 ^ป			2549		
	จำนวน	สัดส่วน	% (+/-)	จำนวน	สัดส่วน	% (+/-)
สินค้า/ของที่ระลึก	1,071.78	26.01	- 3.14	1,106.47	27.34	+ 1.52
ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	479.91	11.65	+ 1.50	472.82	11.68	- 4.29
ค่าบริการท่องเที่ยว	177.66	4.31	- 1.84	180.99	4.47	+ 9.24
ค่าที่พัก	1,145.32	27.79	+ 6.30	1,077.40	26.61	+ 5.80
อาหาร/เครื่องดื่ม	731.10	17.74	+ 1.90	717.45	17.72	- 0.76
พาหนะเดินทางในประเทศ	393.74	9.55	+ 2.16	385.40	9.52	+ 23.54
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	121.44	2.95	+ 12.77	107.69	2.66	+ 23.37
รวม	4,120.95	100.00	+ 1.80	4,048.22	100.00	+ 4.06

ตารางที่ 2 แสดงรายได้จากการท่องเที่ยว ปี 2548-2550

รายการ	2550		2549		2548	
	จำนวน	% (+/-)	จำนวน	% (+/-)	จำนวน	% (+/-)
จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	14,464,228	+ 4.65	13,821,802	+ 20.01	11,516,936	- 1.15
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย (วัน)	9.19 ^P	+ 0.57	8.62	+ 0.42	8.20	+ 0.07
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	4,120.95 ^P	+ 1.80	4,048.22	+ 4.06	3,890.13	- 4.13
รายได้ (ล้านบาท)	547,781.81 ^P	+ 13.57	482,319.17	+ 31.29	367,380.36	- 4.42

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ถึงแม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวของต่างประเทศที่เดินทางมาอย่างประเทศไทย มีจำนวนทั้งสิ้น 14.46 ล้านคน วันพักเฉลี่ย 9.19 วัน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 4,120.95 บาท ก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยว เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 547,781.81 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2549 ร้อยละ 13.57 แต่รายได้ที่ได้รับจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน ในส่วนของรายได้จากการซื้อสินค้า และของที่ระลึก กลับมีอัตราลดลง โดยรายได้จากการซื้อสินค้าของที่ระลึก ในปี 2550 อยู่ที่ 1,071.78 บาท ต่อคนต่อวันหรือ เป็นร้อยละ 26.01 จากยอดรวมรายได้ที่ 4,120.95 บาท ต่อคนต่อวัน ซึ่งปรับลดลงร้อยละ 3.14 เมื่อเทียบจากรายได้จากปี 2549

ดังนั้น การให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อเพิ่มอัตราการใช้จ่ายในแต่ละวันให้สูงขึ้น จะเป็นแนวทางหนึ่งในการเพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศไทย ซึ่งการอำนวยความสะดวก ความสะดวก และการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวซื้อสินค้า ของที่ระลึกภายในประเทศ เป็นเรื่องง่ายๆ ให้ส่งเสริมให้ประเทศไทยโดยเฉพาะกรุงเทพเป็นแหล่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว รัฐบาลโดยกรมศุลกากรกระทรวงการคลัง มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยใช้มาตรการให้นำเข้าสินค้า ภายใต้เครื่องหมายการค้าที่ได้รับอนุญาต ของประเทศไทย ซึ่งเป็นผลทำให้เกิด

ความนิยมในระดับสูง หรือสินค้าฟุ่มเฟือยจากต่างประเทศ เข้ามาขายให้นักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย โดยไม่ต้องเสียภาษีอากรขาเข้า เป็นเวลานานแล้ว โดยอนุมัติให้เอกชนจัดตั้งร้านค้าปลอดภาษี (Duty Free Shop) ในเมืองเช่น กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต พัทยา เชียงใหม่ และที่สนามบินนานาชาติทุกแห่ง เพื่อทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติ สามารถซื้อสินค้าอย่างที่ได้รับความเชื่อถือ หรือสินค้าฟุ่มเฟือยในราคากูก เช่นเดียวกับร้านปลอดภาษีในต่างประเทศ สินค้าที่นักท่องเที่ยวニยมซื้อ ได้แก่ บุหรี่ ไวน์ เครื่องสำอาง เครื่องแต่งกาย เสื้อผ้า นาฬิกา รองเท้า เครื่องประดับ กระเบื้อง และเครื่องดื่ม เป็นต้น การจัดตั้งร้านค้าปลอดภาษีในประเทศไทย เพื่อยกเว้นอากรขาเข้าสินค้า ยังห้ามหุ้น เมืองท่องเที่ยวที่สำคัญในปัจจุบัน ยังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย เพราะไม่สามารถสร้างแรงจูงใจสูงพอ ที่จะกระตุ้นหรือดึงดูดให้นักท่องเที่ยวตั้งใจจะเข้ามาจับจ่ายสินค้าในประเทศไทย เนื่องจากสาเหตุสำคัญคือ ไม่สะดวกซื้อ และราคาค่อนข้างสูง อันเป็นผลมาจากการปัจจัยสำคัญดังต่อไปนี้ (พงศ์อมรลินสวัสดิ์. 2551 ออนไลน์)

- การเปิดร้านค้าปลอดภาษีต้องลงทุนสูง ผลตอบแทนน้อย จึงมีเอกชนดำเนินกิจการในเมืองน้อย ไม่สะดวกในการซื้อหาการแข่งขันในตลาดน้อยมาก จึงเป็นผลทำให้เกิด

การผูกขาด ซึ่งในปัจจุบัน บริษัท คิงส์เพาเวอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด เป็นผู้ผูกขาดรายใหญ่ และกำหนดราคาขายค่อนข้างสูงมาก

2. มีเงื่อนไขระเบียบการซื้อขายค่อนข้างยุ่งยากและล่าช้า โดยเฉพาะการซื้อขายจากร้านค้าปลดภาษีในเมืองจะต้องนำหลักฐานการซื้อขายไปรับของดังกล่าว ก่อนเดินทางออกไปที่สนามบินนานาชาตินั้น ซึ่งเป็นอุปสรรคทำลายความตั้งใจซื้อของนักท่องเที่ยว

3. การจัดส่งสินค้าให้แก่นักท่องเที่ยว ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลมาจากการไม่คล่องตัวของแนวทางการปฏิบัติ ซึ่งจากปัญหาในข้อนี้ หากมีการแก้ไขข้อขัดข้องต่างๆ อย่างครบถ้วนจะส่งผลดีต่อการส่งเสริมการค้าสินค้าฟุ่มเฟือย สำหรับนักท่องเที่ยว ให้มีปริมาณมากขึ้นในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.1 การขยายกิจการร้านค้าปลดอากรให้เกิดเพิ่มขึ้นภายในกรุงเทพ และเมืองใหญ่ๆ อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของประเทศไทยสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นการนำเงินตราเข้าประเทศได้โดยตรง ภายใต้ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

3.2 รัฐบาลได้รับผลกระทบแทนในรูปของอากร และภาษีต่างๆ อย่างครบถ้วน

3.3 นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจอันจะส่งผลโดยตรงต่อการย้อนกลับมาพักผ่อนและใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าประเภทต่างๆ ในประเทศไทยอีกในอนาคต

กรมศุลกากรได้มีประกาศ ที่ 20/2549 เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับร้านค้าปลดภาษี กำหนดให้ร้านค้าปลดภาษีแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ร้านค้าปลดอากรสำหรับผู้โดยสารขาเข้า หมายถึง ร้านค้าปลดอากร ที่ตั้งอยู่

ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภายในบริเวณห้องผู้โดยสารขาเข้า

2. ร้านค้าปลดอากรสำหรับผู้โดยสารขาออก หมายถึง ร้านค้าปลดอากรที่แสดงและขายของให้แก่ผู้ที่จะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

2.1 ร้านค้าปลดอากรขาออกในสนามบิน เป็นร้านค้าปลดอากร

2.2 ร้านค้าปลดอากรขาออกในเมือง เป็นร้านค้าปลดอากร ที่จัดตั้งอยู่ ณ สถานที่อื่นนอกเหนือจาก 2.1

ประกาศของกรมศุลกากรฉบับนี้ จะครอบคลุมไปถึงการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ จากคลังสินค้าทัณฑ์บนมาเก็บรักษาในร้านค้าปลดอากร การนำของเข้าเพื่อการขาย และส่งมอบสินค้าให้แก่นักท่องเที่ยว โดยได้กำหนดวิธีการและขั้นตอนต่างๆ โดยละเอียด ซึ่งการดำเนินการให้สอดคล้องกับประกาศของกรมศุลกากรอันถือเป็นกฎหมายที่ผู้ประกอบการ จะต้องปฏิบัติตามนี้ สามารถนำระบบโลจิสติกส์มาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพียงแต่ในปัจจุบันยังไม่มีการศึกษาอย่างลึกซึ้ง จึงส่งผลให้การปฏิบัติของผู้ประกอบการยังไม่สามารถลงดอนนิยมายของรัฐบาลได้อย่างเต็มที่

จากสถานการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นดังที่ได้กล่าวมา จึงเป็นประเด็นที่จะต้องศึกษาวิเคราะห์เร่งด่วน เพื่อหาทางแก้ไขให้ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งการนำของค้าความรู้ทางโลจิสติกส์ มาประยุกต์ใช้ จะส่งผลให้มีการเติบโตของกิจการร้านค้าปลดอากร ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการส่งเสริมการจัดตั้งร้านค้าปลดอากร ณ ศูนย์การค้าเกษตร จึงมีความสนใจที่

จะทำการศึกษาในประเด็นดังกล่าว โดยกำหนดเป้าหมายที่ศูนย์การค้าເກຫຍເປັນຫລັກ

ວັດຖຸປະສົງຄໍຂອງກາຮົມ

1. เพื่อตอบບັນຫາສຳຄັນ ວັດທະນາທີ່ມາຂອງກາຮົມໃນຄົງນີ້ ທີ່ຈະຕືກຫາແນວທາງທີ່ເໝາະສົມໃນການນໍາຮະບນໂລຈິສົດິກໍສໍາໃໝ່ ເພື່ອການນໍາສິນຄ້າໄປສູ່ຜູ້ບໍລິການຢ່າງເໝາະສົມໃນກິຈການຮ້ານຄ້າປລອດກາຍ ເພື່ອໃຫ້ເກີດສັນດູກທີ່ຜົດສູງສຸດຕາມເປົ້າມາຍທີ່ຕ້ອງການ ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດວັດຖຸປະສົງຄໍຂອງກາຮົມ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1.1 ເພື່ອສຶກຫາບັນຫາໃນການດໍາເນີນການຂອງຮ້ານຄ້າປລອດອາກຣີໃນເມືອງ

1.2 ເພື່ອສຶກຫາຖຸ່ງໝົງ ແລະແນວຄວາມຄືດໃນການນໍາຮະບນໂລຈິສົດິກໍສໍາໃໝ່ ເພື່ອສົນບ-ສົນນຸການດໍາເນີນງານຂອງຮ້ານຄ້າປລອດອາກຣີໃນເມືອງ

2. ເພື່ອເສັນອະນະແນວທາງໃນການປັບ-ປຸງຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມ ຕ້ອງການດໍາເນີນກິຈການຮ້ານຄ້າປລອດອາກຣີໃນເມືອງ ພາຍໃຕ້ການພັນນາຕາມແນວທາງໂລຈິສົດິກໍສ

ຂອບເຂດຂອງກາຮົມ

ກາຮົມຄົງນີ້ ມີສຶກຫາລົງຮູບແບບການນໍາຮະບນໂລຈິສົດິກໍສໍາໃໝ່ໃນການດໍາເນີນງານຂອງຮ້ານຄ້າປລອດອາກຣີເພື່ອຕອບສົນອອນໂຍບາຍຂອງທາງຮາຊາກຣ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດປະເທດທີ່ເກີຍວ່າຂອງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ການດໍາເນີນງານກະຈາຍແລະຈັດສົ່ງສິນຄ້າຟຸ່ມເພື່ອຂອງຮ້ານຄ້າປລອດອາກຣ ດັ່ງນັ້ນ

2. ບັນຫາແລະອຸປະກອດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາກະຈາຍແລະຈັດສົ່ງສິນຄ້າຈາກຮ້ານຄ້າປລອດອາກຣໄປສູ່ຜູ້ບໍລິການໃນປັຈຸບັນ

3. ຄວາມຄືດເຫັນຂອງຜູ້ທີ່ເກີຍວ່າຂອງຕ້ອງການເສີມສ້າງປະສິທິທິກາພໃນກາງກະຈາຍ ແລະຈັດສົ່ງສິນຄ້າຟຸ່ມເພື່ອໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງເຖິງເພື່ອຜົດໃນການສ້າງຄວາມພົງພອຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິການໃນຂະນະເດືອນກັນກີເປັນກາສົງເສີມກາທ່ອງເຖິງເພື່ອຂອງປະເທດໄທ

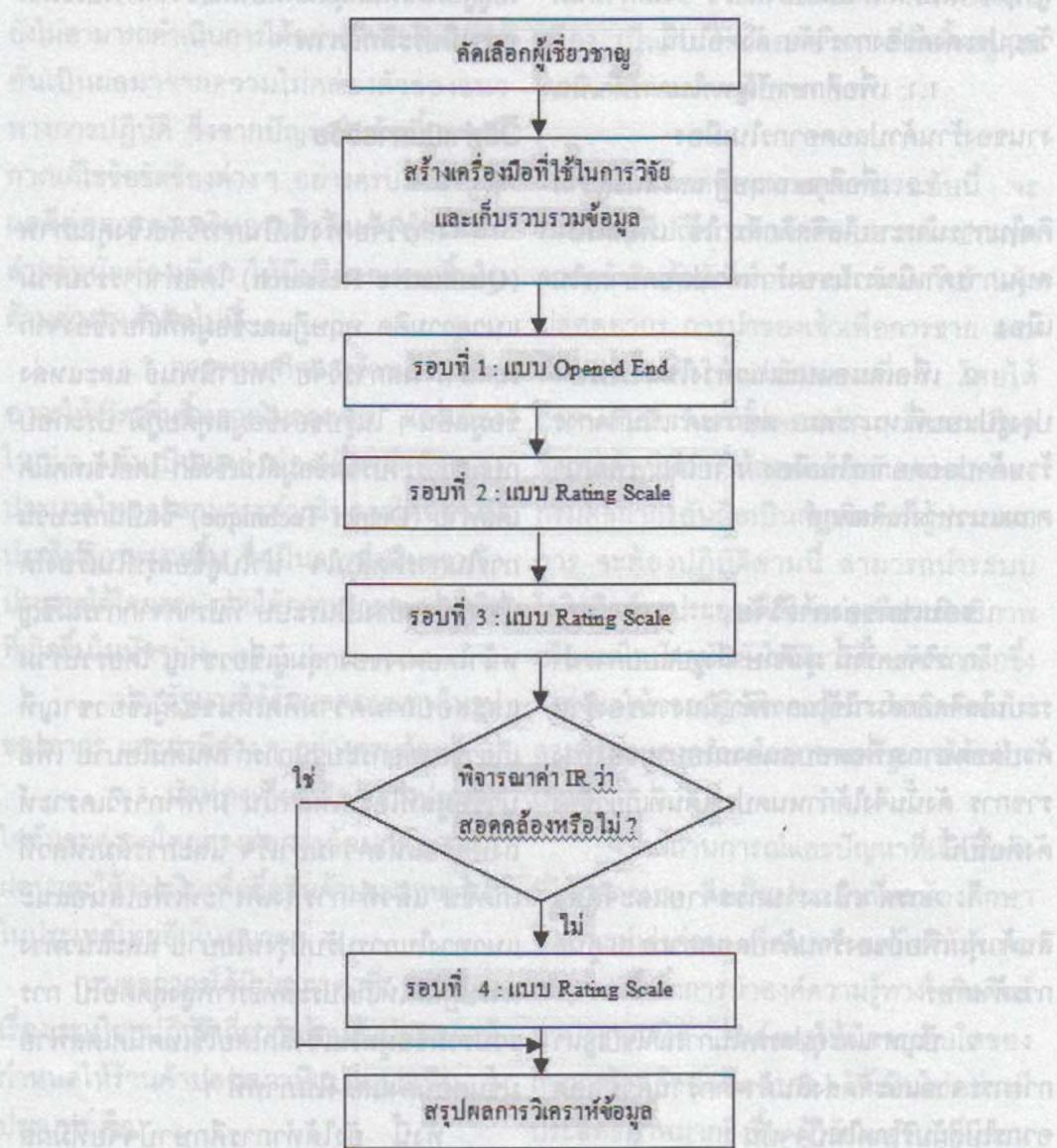
ແນວທາງໃນການປັບປຸງຮູບແບບແລະແນວທາງການປົງປັດໃນກາງກະຈາຍແລະຈັດສົ່ງສິນຄ້າໄປສູ່ຜູ້ບໍລິການໃນກຳລຸ່ມນັກທ່ອງເຖິງຈາກຕ່າງປະເທດຍ່າງມີປະສິທິທິກາພ

ວິທີດໍາເນີນກາຮົມ

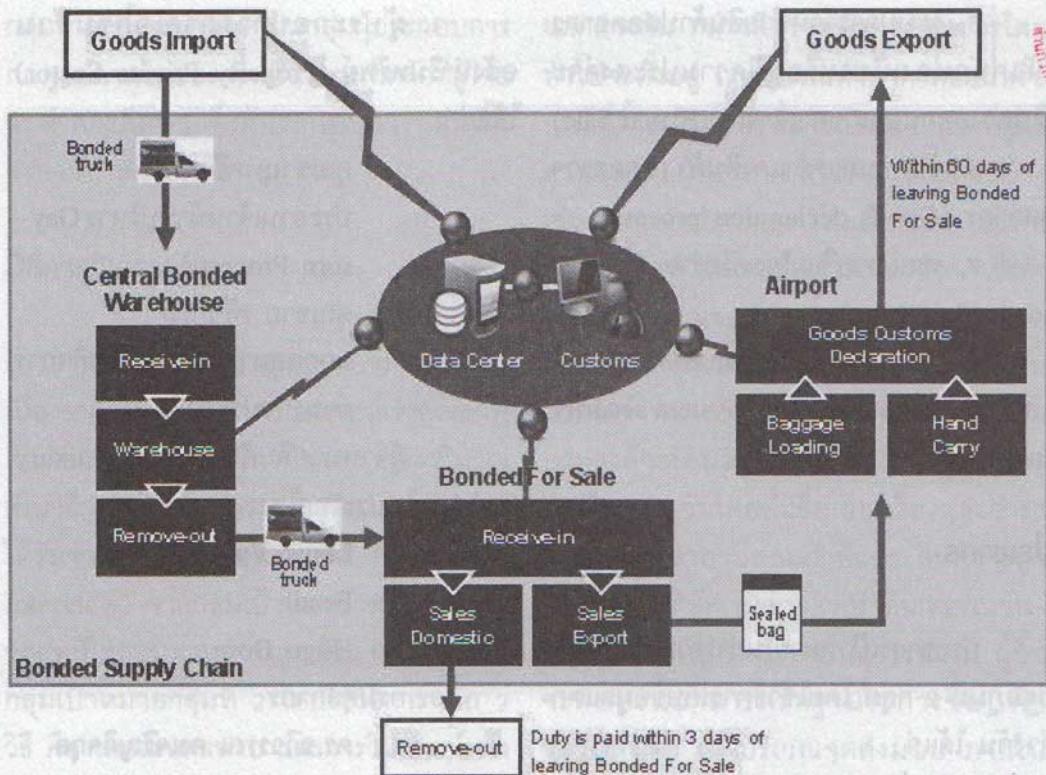
ກາຮົມຄົງນີ້ເປັນກາຮົມເຊີງຄຸນກາພ (Qualitative Research) ໂດຍທຳກາງກວບກວມແນວຄວາມຄືດ ຖຸ່ງໝົງແລະຂ້ອມຸລືທີ່ເກີຍວ່າຂອງຈາກເອກສາ ຜົດກາຮົມ ອິຫຍານິພົນທີ ແລະແຫ່ລ່ງຂ້ອມຸລືອື່ນໆ ໃນຮູບຂອງຂ້ອມຸລືທຸດຍໝົງ ປະກອບກັບຜົດກາງກວບກວມຂ້ອມຸລືໃນເຊີງລຶກ ໂດຍໃຫ້ເຕັກນິກ ເດລີຟ່ຍ (Delphi Technique) ຊື່ເປັນກະບວນການໃນການຕົດສິນໃຈ ນຳໄປສູ້ອ່ອສຽບປິດເວັ້ງໄດ້ເຮືອງນີ້ອ່າງເປັນຮະບນ ທີ່ປ່າສາຈາກການເພື່ອຍຸ່ນຫຼາຍໄດ້ຕຽບຂອງກຳລຸ່ມຜູ້ເຂົ້າຫາ ໂດຍກວບກວມແລະສອບດາມຄວາມຄືດເຫັນຂອງຜູ້ເຂົ້າຫາທີ່ເກີຍວ່າຂອງຕ້ອງກະບວນການກຳນົດໂຍບາຍ ເພື່ອນຳຂ້ອມຸລືທີ່ໄດ້ຮັບເຫັນນັ້ນ ມາທຳການວິເຄາະທີ່ດຶງປັຈິຍແໜ່ງຄວາມສຳເວົ້າ ແລະການລັມເຫວົ່ວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລ້ວທຳການສັງເຄະະທີ່ເພື່ອເສັນອະນະແນວທາງໃນການປັບປຸງໂຍບາຍ ແລະແນວທາງການປົງປັດທີ່ໄດ້ກົດປະສິທິທິກາພສູງສຸດຕໍ່ໄປ ກາງກວບກວມຂ້ອມຸລືໃນເຊີງລຶກໂດຍໃຫ້ເຕັກນິກເດລີຟ່ຍມີຂັ້ນຕອນດັ່ງແສດງໃນກາພທີ່ ।

ທັງນີ້ ຍັງໄດ້ທຳການສຶກຫາປັຈິຍທີ່ມີຜົດກະທບຕ້ອງການນໍາກະບວນການໂລຈິສົດິກໍສໍາໃໝ່

ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของร้านค้าปลดอากรในเมือง โดยการรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการสำรวจหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้วางแผนในการรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง และสังเคราะห์ปรากฏการณ์ที่ค้นพบ โดยมีขั้นตอนดังนี้ ดังต่อไปนี้ ผู้วิจัยที่มีส่วนร่วมในการจัดตั้งโครงการดังกล่าวได้ทำการศึกษาค้นคว้า พบว่าเป็นรูปแบบใหม่ที่ยังไม่มีการดำเนินการมาก่อน ทั้งในต่างประเทศและประเทศไทยเอง จึงมีความเห็นว่า หากจะทำให้โครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จแล้ว จักต้องอาศัยการบริหารโลจิสติกส์ที่มีคุณภาพ มาเพื่อควบคุมการดำเนินการทั้งระบบ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่อโครงการดังกล่าว จึงได้คิดค้นรูปแบบของระบบโลจิสติกส์ เพื่อความเหมาะสมต่อโครงการดังกล่าวดังแผนภาพที่แสดงตามรูปที่ 2

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงการรวบรวมข้อมูลในเชิงลึกโดยใช้เทคนิคเดลฟี่

Private & Confidential

Copyright 2009

ภาพที่ 2 แผนภาพแสดงระบบโลจิสติกส์สำหรับร้านค้าปลดอากรในเมือง

โครงสร้างหลักของระบบโลจิสติกส์สำหรับร้านค้าปลดอากรในเมือง

โครงสร้างหลักของระบบโลจิสติกส์สำหรับร้านค้าปลดอากรในเมือง ได้แก่

- คลังเก็บของสำหรับร้านค้าปลดอากร (Central Bonded Warehouse)
- ร้านค้าปลดอากรในเมือง (Down-town Duty Free Shop)
- จุดตรวจสินค้าสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากร (Customs Inspection Point)
- ศูนย์ข้อมูลกลาง (Data Center)
- กรมศุลกากร (Customs Department)

ขั้นตอนหลักในการดำเนินงานประกอบด้วย

- ขบวนการโลจิสติกส์สำหรับร้านค้าปลดอากรในเมือง (Inbound Logistics Process)
- ขบวนการขนย้ายสินค้าจากคลังเก็บสินค้าสำหรับร้านค้าปลดอากร (Remove out Process)
- ขบวนการโอนย้าย และรับเข้าสินค้าณ ร้านค้าปลดอากรในเมือง (Transfer and Receive in Process)
- ระบบการจำหน่ายสินค้าในประเทศ (Domestic Sale)

5. ระบบการจำหน่ายสินค้าปลดอากรให้แก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มีความประสงค์จะเดินทางออกอกราชอาณาจักร (Export Sale)

6. ขั้นตอนการสำแดงสินค้าณ จุดตรวจคุลากากร (Goods declaration process)

7. ระบบการเชื่อมโยงเครือข่าย (Network connectivity)

8. ระบบการรักษาความปลอดภัยข้อมูลและการส่งข้อมูลไร้เอกสาร (System security and Paperless system)

ประชากร

ประชากรเป้าหมายในการรวมข้อมูลปัจจุบัน มี 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มที่ 1 การรวมข้อมูลในเชิงลึกโดยใช้เทคนิคเดลฟี่ ซึ่งเป็นกระบวนการในการตัดสินใจนำไปสู่ข้อสรุปในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเป็นระบบ ปราศจากการเผยแพร่หน้าโดยตรงของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องต่อกระบวนการกำหนดนโยบายและผู้ที่ได้รับจากกระบวนการดำเนินงานของร้านค้าปลดอากรในเมือง ในเรื่องที่เกี่ยวนেื่องกับระบบโลจิสติกส์ รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของไทย อันเป็นแหล่งที่มีของเงินตราต่างประเทศจำนวนมหาศาลในแต่ละปี เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับเหล่านั้น มาทำการวิเคราะห์ถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จ และการล้มเหลวที่เกิดขึ้น แล้วทำการสังเคราะห์ เพื่อเสนอแนะแนวทางในการนำระบบโลจิสติกส์ มาใช้ในการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป ทั้งนี้กลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้วิจัย ได้กำหนดไว้รวมทั้งสิ้น 4 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการภาคเอกชนด้านอสังหาริมทรัพย์ (Property Private Sector) ได้แก่

1.1 คุณชาญ ศรีวิกรม์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร Gay-sorn Property

1.2 คุณชาย ศรีวิกรม์ นายกสมาคมผู้ประกอบกิจการย่านราชประสงค์

2. ผู้จำหน่ายสินค้าฟุ่มเฟือย (Luxury Goods) ในประเทศไทย

2.1 Louis Vuitton

2.2 Fendi

2.3 Hugo Boss

3. กรมคุลากากร

3.1 ดร.ชวีวรรณ คงเจริญกิจกุล รองอธิบดีกรมคุลากากร

3.2 คุณพรพิมล สัตยาภิรมย์ ผู้อำนวยการส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บันกรมคุลากากร

4. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

4.1 คุณราเดช พยัคฆ์วิเชียร ที่ปรึกษาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ระดับ 11

4.2 คุณลันติชัย เอื้องประสีทธิ์ รองผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ด้านตลาดต่างประเทศ

กลุ่มที่ 2 ทำการรวมข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อสอบถามความถูกต้องของข้อมูล และแนวทางในการนำระบบโลจิสติกส์มาใช้ในการดำเนินงานของร้านค้าปลดอากรในเมือง ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้ ที่มีต่อข้อเสนอแนะของผู้วิจัยที่ได้จัดทำขึ้น ตามที่ได้ข้อสรุปมาแล้ว จากการวิเคราะห์เชิงคุณภาพด้วยเทคนิคเดลฟี่สำหรับประชากร

กลุ่มที่ 2 นี้ จะกำหนดเป็นกลุ่มผู้ประกอบการณ ศูนย์การค้าเกษตร ซึ่งเป็นสถานที่หลักที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีจำนวนประมาณ 20 คน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้เนื่องจากกำหนดให้วิธีการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นวิธีการหลัก และวิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นวิธีการรอง ดังนั้นรายละเอียดส่วนใหญ่จะได้รับจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) จากกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 1 และข้อมูลที่ใช้สอบถามความถูกต้อง จะได้รับจากกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 2 โดยใช้วิธีการหลัก 2 วิธี คือ เทคนิคเดลฟี่ และการวิเคราะห์ทางสถิติเชิงพ相关 (Correlation Analysis) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์จากการสัมภาษณ์ของแต่ละกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ หาข้อมูลในเบื้องต้น ความเกี่ยวพัน ความสอดคล้องการแปรผันร่วมกัน หรือไปด้วยกัน

สรุปงานวิจัย

จากรายละเอียดเงื่อนไขในการดำเนินการดังกล่าวตามประกาศกรมศุลกากรจะพบว่า มีขั้นตอนและความชับช้อนเป็นอย่างมาก จึงเป็นภาระที่ผู้ประกอบการรายย่อยต่างๆ จะสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการได้จริงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้โครงการดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการให้สัมฤทธิผลได้ตามนโยบาย อีกทั้งหากพิจารณาจากระบบทองร้านค้าปลดอากรที่ถือปฏิบัติกันทั่วโลกนั้นพบว่าเป็นระบบที่

แตกต่างกัน กล่าวคือร้านค้าปลดอากรโดยทั่วไปจะตั้งอยู่ ณ บริเวณท่าอากาศยานหรือกรณีที่ตั้งอยู่ในเมืองนั้นจะเป็นระบบปิดที่คุ้มครองคุ้มโดยผู้ประกอบการรายเดียวตัวอย่าง เช่น ร้านค้าปลดอากรในเมืองของ บริษัท คิงส์เพาเวอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ซึ่งตั้งอยู่ ณ บริเวณซอยรามคำแหงพญาไท โดยผู้ประกอบการเป็นผู้นำเข้าสินค้า และดำเนินการจัดจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวผู้ที่มีความประสงค์จะเดินทางออกนอกราชอาณาจักรภายใน 60 วันโดยที่ผู้ซื้อเลือกซื้อ และชำระค่าสินค้าในราคายอดภาษีแล้ว สินค้าจะถูกจัดส่งโดย บริษัท คิงส์เพาเวอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ไปยังสนามบินสุวรรณภูมิ ผู้ซื้อจะต้องนำเอกสารหลักฐานในการซื้อ เพื่อขอรับสินค้า ณ บริเวณจุดส่งมอบ ภายในห้องผู้โดยสารขาออก ก่อนเดินทางออกนอกประเทศต่อไป ซึ่งแตกต่างจากระบบที่กรมศุลกากรได้ออกประกาศโดยสนับสนุนให้ผู้ประกอบการรายย่อยต่างๆ ที่จำหน่ายสินค้านำเข้าในปัจจุบัน สามารถที่จะขอจดตั้งร้านค้าของตนเองให้เป็นร้านค้าปลดอากรได้ต้องมีระบบต่างๆ ที่รัดกุมตามที่กรมศุลกากรกำหนดอย่างไรก็ตามหากศึกษาถึงโครงการดังกล่าวพบว่ามีอุปสรรคต่อผู้ประกอบการคือ

1. การสร้างเครือข่ายในการเชื่อมโยงกับกรมศุลกากร

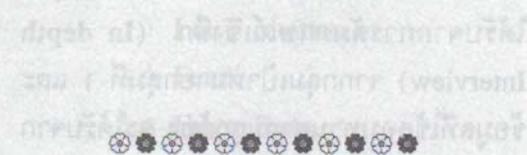
2. ปัญหาในเรื่องของจุดส่งมอบ เนื่องจากพื้นที่จุดส่งมอบในลักษณะเดียวกันกับของ บริษัท คิงส์เพาเวอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด นั้น เป็นพื้นที่สัมปทานของ บริษัท คิงส์เพาเวอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด ผู้ประกอบการรายย่อยต่างๆ ไม่สามารถเข้าไปดำเนินการได้ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการให้ผู้ซื้อถือติดตัว และรับผิดชอบในสินค้าด้วยตนเอง

3. การลงทุนสูงหากดำเนินการเพียง
เพื่อกิจกรรมของตน

4. ผู้ประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจในระบบพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์

นอกจากนี้ หากให้ผู้ประกอบการที่ขอ
จะทะเบียนร้านค้าปลดอากรแต่ละแห่ง สร้าง
เครือข่ายในการบริหารและเชื่อมโยงกับ
กรมศุลกากรแล้ว จะก่อให้เกิดความยุ่งยาก
ต่อกรมศุลกากรในทางปฏิบัติ เนื่องจากจะมี
ระบบที่มีความแตกต่างกันในแต่ละผู้ประกอบ
การ อันจะทำให้เกิดความลับสนต่อการทำเนิน
งานของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ อีกทั้ง
ยากต่อการควบคุม เนื่องจากสินค้าดังกล่าว
เป็นสินค้าปลดภาษีจำต้องมีระบบในการ
ควบคุมที่รัดกุม และสะดวกต่อการตรวจสอบ
หากเปรียบเทียบกับการดำเนินงานในลักษณะ
อื่น จะสามารถเทียบเคียงได้กับการคืนภาษี
มูลค่าเพิ่มให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งรูปแบบที่
คล้ายกัน คือการอนุญาตให้ผู้ซื้อ สามารถถือ
ติดตัวไปได้แต่ต้องนำสินค้าที่ซื้อพร้อมแบบ
ฟอร์มในการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ออกจากร้านค้า
เป็นหลักฐาน นำมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่เพื่อ
ตรวจสอบ ก่อนการเดินทางออกนอกประเทศ
และเพื่อขอรับเงินภาษีมูลค่าเพิ่มคืน อย่างไรก็
ตามสินค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อ และนำไปขอรับ
เงินคืนนั้น เป็นสินค้าที่ได้เสียภาษีอากรมาแล้ว
แล้ว จำนวนเงินที่นักท่องเที่ยวสามารถขอรับ
คืน จึงเป็นเพียงเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่คิดจาก
ราคากาช่ายเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถสร้างแรงจูงใจ
และความสามารถในการแข่งขัน เมื่อเทียบกับ
คู่แข่งในประเทศต่างๆ ในภูมิภาค เช่น อ่องกง
และสิงคโปร์ ซึ่งจำหน่ายสินค้าชนิดเดียวกันใน
ราคาน้ำหนักกับประเทศไทย เนื่องจากเป็นสินค้า
ปลดภาษีนั่นเอง

ผู้จัดในฐานะได้มีส่วนร่วม ในการจัดตั้ง
โครงการดังกล่าว ได้ทำการศึกษาค้นคว้าพบ
ว่า รูปแบบดังกล่าวเป็นรูปแบบใหม่ที่ยังไม่มี
การดำเนินการมาก่อน ทั้งในต่างประเทศและ
ประเทศไทยเอง จึงมีความเห็นว่า หากจะทำ
ให้โครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จแล้วจัก
ต้องอาศัยการบริหารโลจิสติกส์ ที่มีคุณภาพ
มาเพื่อควบคุมดำเนินการทั้งระบบอันจะเป็น
ประโยชน์ ต่อการดำเนินงานของทุกๆ ฝ่ายที่
เกี่ยวข้องต่อโครงการดังกล่าว

บรรณานุกรม

- กุณฑี เวชสาร, 2549. การวิจัยการตลาด, พิมพ์ครั้งที่ 5, โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประกาศกรมศุลกากรที่ 20/2549, ระเบียนปฏิบัติเกี่ยวกับร้านค้าปลดอากร
- ประกาศกรมศุลกากรที่ 21/2549, ระเบียนปฏิบัติเกี่ยวกับร้านค้าปลดอากร
- นายสันติชัย เอื้อจงประดิษฐ์, 2544. แนวทางการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว,
เอกสารวิจัยส่วนบุคคล หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 14
- Christiansen, V. and Smith, S., 2004. National Policy Interests in the Duty-Free. **CESifo Economic Studies** 50(2):351–375
- Evans, G., 2000. Contemporary Crafts As Souvenirs, Artifacts And Functional Goods And Their Role In Local Economic Diversification And Cultural Development. In **Souvenirs: The Material Culture of Tourism**, Hitchcock M, Teague K (eds). Ashgate: Aldershot: 127–146.
- Fodness, D. 1994. Measuring tourist motivation. **Annals of Tourism Research** 21(3): 555–581.
- Goeldner, CR., Ritchie, JRB. and McIntosh, RW. 2000. **Tourism: Principles, Practice, Philosophies**. Wiley: New York.
- Graburn, NHH (ed.). 1976. **Ethnic and Tourist Arts: Cultural Expressions from the Fourth World**. University of California Press: Berkeley.
- Hall CM. 1994. **Tourism and Politics: Policy, Power and Place**. Wiley: Chichester.
- Heung,VCS. and Cheng, E., 2000. Assessing Tourists' Satisfaction With Shopping In The Hong Kong special administrative region of China. **Journal of Travel Research** 38: 396–404.
- Heung,VCS and Cheng, E., 2000. Assessing tourists' satisfaction with shopping in the Hong Kong special administrative region of China, **Journal of Travel Research** 38: 396–404.
- International Journal of Tourism Research. 2007. **Int. J. Tourism Res.** 9: 87–102
- Keown CF. 1989. A Model Of Tourists' Propensity To Buy: The Case Of Japanese Visitors To Hawaii, **Journal Of Travel Research** 27(3): 31–34.
- Kim S, Littrell MA. 2001. Souvenir buying intentions for self versus others, **Annals of Tourism Research** 28(3): 638–657.

